

Do Your Part with All Your Heart

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Doe je deel met heel je hart

Ouderling Dieter F. Uchtdorf
van het Quorum der Twaalf Apostelen

October 2025 general conference

Trust the Savior and engage, patiently and diligently, in doing your part with all your heart.

Last year during a trip to Europe, I visited my old place of employment, Lufthansa German Airlines at the Frankfurt Airport.

To train their pilots, they operate several sophisticated full-motion flight simulators that can re-create almost any normal and emergency flight condition. During my many years as an airline captain, I had to pass a check flight in the flight simulator every six months to keep my pilot license current. I remember well those intense moments of stress and anxiety but also the feeling of accomplishment after passing the test. I was young then and loved the challenge.

During my visit, one of the Lufthansa executives asked if I would like to give it a try again and fly the 747 simulator one more time.

Before I had time to fully process the question, I heard a voice—sounding astonishingly like my own—saying, “Yes, I would like that very much.”

As soon as I said the words, a tsunami of thoughts flooded my mind. It had been a long time since I flew a 747. Back then I was young and a confident captain. Now I had a reputation to live up to as a former chief pilot. Would I embarrass myself in front of these professionals?

But it was too late to back down, so I settled into the captain’s seat, placed my hands on the familiar and beloved controls, and felt, once again, the exhilaration of flight as the big jet roared

Heb voldoende vertrouwen in de Heiland en doe jouw deel geduldig en ijverig met heel je hart.

Vorig jaar bezocht ik tijdens een reis naar Europa mijn oude werkplek, de Duitse luchtvaartmaatschappij Lufthansa op de luchthaven van Frankfurt.

Om piloten te trainen, gebruiken zij verschillende geavanceerde vluchtsimulators die bijna alle normale omstandigheden en noodsituaties kunnen nabootsen. Tijdens mijn lange loopbaan als gezagvoerder moest ik elk half jaar een controlevlucht in de vluchtsimulator maken om mijn vliegbrevet te behouden. Ik herinner me die intense momenten van stress en ongerustheid nog goed, maar ook het gevoel van voldoening als ik geslaagd was. Ik was nog jong en hield van de uitdaging.

Tijdens mijn bezoek vroeg een van de leidinggevenden van Lufthansa of ik nog eens met de 747-simulator wilde vliegen.

Voordat de vraag helemaal was doorgedrongen, hoorde ik een stem – die verbazingwekkend veel op de mijne leek – zeggen: ‘Ja, heel graag.’

Zodra ik die woorden had uitgesproken, ging er een tsunami van gedachten door mijn hoofd. Het was alweer een tijdje geleden dat ik met een 747 had gevlogen. In die tijd was ik een jonge, zelfverzekerde gezagvoerder. Nu moest ik mijn reputatie als voormalig hoofdpijltoot hooghouden. Zou ik mezelf in het bijzijn van deze professionals in verlegenheid brengen?

Maar ik kon niet meer terug. Ik nam plaats in de stoel, legde mijn handen op het vertrouwde, geliefde bedieningspaneel en voelde opnieuw de opwinding van het vliegen toen het grote toestel

down the runway and took off into the wild blue yonder.

I'm happy to say that the flight was successful, the aircraft remained intact, and so did my self-image.

Even so, the experience was humbling for me. When I was in my prime, flying had become almost second nature. Now it took all my concentration to do the basic things.

Discipleship Takes Discipline

My experience in the flight simulator was an important reminder that getting good at anything—whether it be flying, rowing, sowing, or knowing—takes consistent self-discipline and practice.

You might spend years acquiring a skill or developing a talent. You might work so hard that it becomes second nature to you. But if you think that means you can stop practicing and studying, you'll gradually lose the knowledge and abilities you once acquired at great cost.

This applies to skills like learning a language, playing a musical instrument, and flying an airliner. It also applies to becoming a disciple of Christ.

Simply put, discipleship takes self-discipline.

It is not a casual endeavor, and it doesn't happen by accident.

Faith in Jesus Christ is a gift, but receiving it is a conscious choice that requires a commitment of all our "might, mind and strength." It is a practice of every day. Every hour. It takes constant learning and determined commitment. Our faith, which is our loyalty to the Savior, becomes stronger as it is tested against the opposition we face here in mortality. It endures because we keep nourishing it, we keep actively applying it, and we never give up.

On the other hand, if we fail to use faith and its convincing power by acting upon it, we become less sure of things we once held sacred—less confident of things we once knew were true.

Temptations that would never have enticed us begin to look less appalling and more appealing.

The fire of yesterday's testimony can warm us for only so long. It needs constant nourishment to keep burning brightly.

over de landingsbaan raasde en het blauwe lucht-ruim koos.

Gelukkig was het een geslaagde vlucht. Het vliegtuig bleef intact en mijn zelfbeeld ook.

En toch stemde die belevenis me nederig. In de bloei van mijn leven ging vliegen bijna moeiteloos. Nu vergde het mijn uiterste concentratie om de basisdingen te doen.

Discipelschap vergt discipline

Mijn ervaring in de vluchtsimulator herinnerde me eraan dat ergens goed in worden – of het nu gaat om vliegen, roeien, zaaien of weten – consequente zelfdiscipline en oefening vergt.

Je kunt er jaren over doen om een vaardigheid of talent te ontwikkelen. Je kunt zo hard je best doen dat het uiteindelijk moeiteloos gaat. Maar als je denkt dat je daarom kunt stoppen met oefenen en studeren, verlies je geleidelijk de kennis en vaardigheden die je ooit met veel moeite hebt verworven.

Dat geldt voor een taal leren, een muziekinstrument bespelen en een vliegtuig besturen. En het geldt om een discipel van Christus te worden.

Eenvoudig gezegd: discipelschap vergt zelfdiscipline.

We krijgen het niet in de schoot geworpen; het ontstaat niet per toeval.

Geloof in Jezus Christus is een gave, maar om die te ontvangen, moeten we een bewuste keuze maken en ons er met al onze 'macht, verstand en kracht' aan toewijden. We oefenen elke dag. Elk moment. Het vergt voortdurende studie en vastberaden toewijding. Ons geloof, onze trouw aan de Heiland, wordt sterker als het aan de hand van aardse tegenstand wordt getoetst. Het houdt stand omdat we het blijven voeden, het in praktijk blijven brengen en het nooit opgeven.

Als we daarentegen de overtuigingskracht van geloof niet gebruiken door het in praktijk te brengen, gaan we twijfelen aan dingen die we ooit heilig achtten – dingen waarvan we ooit wisten dat ze waar waren.

Verleidingen die nooit greep op ons hadden, beginnen ons minder af te stoten en meer aan te trekken.

Het vuur van ons vroegere getuigenis kan ons niet eeuwig verwarmen. Het heeft constante voeding nodig om fel te blijven branden.

In the New Testament, the Savior taught a parable about a master who gave each of his servants a sacred trust—a quantity of money called talents. The servants who diligently used their talents increased them. The servant who buried his talent eventually lost it.

The lesson? God gives us gifts—of knowledge, of ability, of opportunity—and He wants us to use and amplify them so they can bless us and bless His other children. That doesn't happen if we put those gifts high on a shelf like a trophy that we admire from time to time. Our gifts magnify and multiply only when we put them to use.

You Are Gifted

“But Elder Uchtdorf,” you might say, “I don't have any gifts or talents—at least, none that are that valuable.” Perhaps you look at others whose gifts are obvious and impressive and you feel pretty ordinary by comparison. You might suppose that in the premortal existence, on the day of the great gift and talent smorgasbord, your plate seemed woefully sparse—especially compared to the stacked and overflowing plates of others.

Oh, how I wish I could embrace you and help you understand this great truth: You are a blessed being of light, the spirit child of an infinite God! And you bear within you a potential beyond your own capacity to imagine.

As poets have noted, you come to earth “trailing clouds of glory”!

Your origin story is divine, and so is your destiny. You left heaven to come here, but heaven has never left you!

You are anything but ordinary.

You are gifted!

In the Doctrine and Covenants, God declared:

“There are many gifts, and to every [person] is given a gift by the Spirit of God.

“To some is given one, and to some is given another, [and] all may be profited thereby.”

Some of our gifts are listed in the scriptures. Many are not.

As the prophet Moroni said, “Deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God.” They might manifest themselves in “different ways ... ; but it is the same

In het Nieuwe Testament vertelde de Heiland een gelijkenis over een heer die aan elk van zijn dienaren een heilige verantwoordelijkheid gaf – een hoeveelheid geld in talenten uitgedrukt. De dienaren die hun talenten ijverig inzetten, kregen er meer. De dienaar die zijn talent begroef, raakte het uiteindelijk kwijt.

De les? God geeft ons gaven – zoals kennis, vaardigheden en kansen – en Hij wil dat we ze gebruiken en vergroten, zodat ze ons en zijn andere kinderen tot zegen zijn. Dat gebeurt niet als we die gaven hoog op een plank zetten als een trofee die we af en toe bewonderen. We kunnen onze gaven alleen grootmaken en vermenigvuldigen als we ze gebruiken.

Jij bent begaafd

‘Maar ouderling Uchtdorf,’ zeg je misschien, ‘ik heb geen gaven of talenten – althans geen nuttige.’ Misschien kijk je naar anderen wier gaven overduidelijk en indrukwekkend zijn, en voel je je in vergelijking vrij gewoontjes. Je vermoedt misschien dat op de dag van het grote buffet met gaven en talenten in het voorsterfelijk bestaan je bord bedroevend leeg bleef – vooral in vergelijking met de bomvolle borden van anderen.

O, ik zou je maar wat graag omhelzen en je deze grote waarheid laten inzien: jij bent een gezegend wezen van licht; het geestkind van een oneindige God! En je hebt meer potentieel dan je je kunt voorstellen.

Zoals een dichter heeft gezegd, kom je naar de aarde ‘in wolken van heerlijkheid’!

Je afkomst is goddelijk, en dat is je bestemming ook. Je verliet de hemel om hierheen te komen, maar de hemel heeft jou nooit verlaten!

Je bent allesbehalve gewoontjes.

Je bent begaafd!

In de Leer en Verbonden zegt God:

‘Er zijn vele gaven, en ieder mens wordt een gave geschonken door de Geest van God.

‘Aan sommigen wordt de ene gegeven en aan sommigen een andere, opdat allen erdoor gebaat zullen worden.’

Sommige gaven staan in de Schriften. Maar vele niet.

Zoals de profeet Moroni heeft gezegd: ‘[Verloochen] de gaven van God niet, want het zijn er vele; en ze komen van dezelfde God.’ Ze kunnen zich op ‘verschillende wijzen’ manifesteren, ‘maar

God who worketh all in all.”

It may be true that our spiritual gifts are not always flashy, but that does not mean they are less important. May I share with you some spiritual gifts that I have noticed in so many members across the world? Contemplate whether you have been blessed with one or more gifts like:

Showing compassion.

Noticing people who are overlooked.

Finding reasons to be joyful.

Being a peacemaker.

Noticing small miracles.

Giving sincere compliments.

Forgiving.

Repenting.

Enduring.

Explaining things simply.

Connecting with children.

Sustaining Church leaders.

Helping others know that they belong.

You might not see these gifts displayed at the ward talent show. But I hope you can see how precious they are to the Lord’s work and how you might have touched, blessed, or even saved one of God’s children by your gifts. Remember: “By small and simple things are great things brought to pass.”

So let us each do our little part.

Do Your Little Part

My beloved brothers and sisters, dear friends, I pray that the Spirit will help you recognize the gifts and talents God has given you. Then, let us, like the faithful servants in the Lord’s parable, increase and magnify them.

The day will come when we stand before our compassionate Father in Heaven to give an account of our stewardship. He will want to know what we did with the gifts He gave us—in particular, how we used them to bless His children. God knows who we truly are, who we are designed to become, and so His expectations for us are high.

But He doesn’t expect us to take some grand, heroic, or superhuman leap to get there. In the world He created, growth happens gradually and patiently—but also consistently and unrelentingly.

Remember, it is Jesus Christ who already did the superhuman part when He conquered death

het is dezelfde God die alles in allen werkt.

Het is misschien waar dat onze gaven van de Geest niet altijd opvallend zijn, maar daarom zijn ze niet minder belangrijk. Ik wil graag enkele gaven van de Geest noemen die ik bij veel leden over de hele wereld heb opgemerkt. Overweeg of jij met een of meer van deze bent gezegend:

medeleven tonen;

mensen opmerken die over het hoofd worden gezien;

redenen vinden om opgewekt te zijn;

een vredesthater zijn;

kleine wonderen opmerken;

oprechte complimenten geven;

vergeven;

je bekeren;

volharden;

dingen eenvoudig uitleggen;

met kinderen communiceren;

kerkleiders steunen;

anderen laten weten dat ze erbij horen.

Je zult deze gaven vast niet in de talenten-show van de wijk zien. Maar ik hoop dat je inziert hoe waardevol ze voor het werk van de Heer zijn, en dat jij door jouw gaven misschien een van Gods kinderen hebt geraakt, gezegend of zelfs gered. Vergeet niet dat ‘door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht’.

Dus laten we allemaal ons kleine deel doen.

Doe jouw kleine deel

Lieve broeders en zusters, lieve vrienden, ik bid dat de Geest je zal helpen om de gaven en talenten te herkennen die God je heeft gegeven. Laten wij die dan, zoals de trouwe dienaren in de gelijkenis van de Heer, vermenigvuldigen en grootmaken.

Op een dag zullen we voor onze barmhartige Vader in de hemel staan om rekenschap van ons rentmeesterschap af te leggen. Hij zal willen weten wat we met zijn gaven hebben gedaan – in het bijzonder hoe we zijn kinderen ermee hebben geholpen. God weet wie we werkelijk zijn, wie we bestemd zijn te worden, en daarom heeft Hij hoge verwachtingen van ons.

Maar Hij verwacht niet dat we een of andere grote, heldhaftige, bovenmenselijke sprong maken om dat te bereiken. In de wereld die Hij heeft geschapen, vindt groei geleidelijk en met geduld plaats, maar ook gestaag en onophoudelijk.

Denk eraan, Jezus Christus heeft het bovenmenselijke deel al gedaan toen Hij dood en

and sin.

Our part is to follow the Christ. It is our part to turn away from sin, turn toward the Savior, and walk in His way, one step at a time. As we do this, diligently and faithfully, we eventually cast off the shackles of imperfections and faults and slowly become refined, until that perfect day when we will be perfected in Christ.

The blessings are within reach. The promises are in place. The door is wide open. It is our choice to enter and begin.

The beginning may be small. But that is OK.

Where faith is weak, begin with a hope in Christ Jesus and in His power to cleanse and purify.

Our Father asks that we approach this challenge of faith and discipleship not as casual tourists but as wholehearted believers who leave behind and abandon Babylon and set their hearts, minds, and steps toward Zion.

We know that our efforts alone cannot make us celestial. But they can make us loyal and committed to Jesus the Christ, and He can make us celestial.

Because of our beloved Savior, there is no such thing as a no-win scenario. If we place our hope and faith in Him, our victory is assured. He promises us access to His strength, His power, His abundant grace. Step by step, little by little, we will grow ever closer to that great and perfect day when we will live with Him and our loved ones in eternal glory.

To get there, we must do our part today and every day. We are thankful for the steps we took yesterday, but we don't stop there. We know we still have a long way to go, but we don't let that discourage us.

That is the essence of who we are—as followers of Christ.

I urge and bless every member of the Church, and all who desire to be part of it, to trust the Savior and engage, patiently and diligently, in doing your part with all your heart—that your joy may be full and that, one day, you will receive all the Father has. Of this I bear witness in the name of Jesus Christ, amen.

zonde overwon.

Ons deel houdt in dat we Christus volgen. Dat we ons van zonde afkeren, ons tot de Heiland wenden en stap voor stap zijn pad bewandelen. Doen we dit ijverig en trouw, dan werpen we uiteindelijk de ketenen van onze onvolmaakt-heden en fouten af en worden we langzaamaan gelouterd, tot die volle dag waarop we in Christus vervolmaakt worden.

De zegeningen zijn binnen handbereik. De beloften zijn gedaan. De deur staat wijd open. Aan ons de keuze om binnen te gaan en te beginnen.

Dat begin is misschien klein. Maar dat is niet erg.

Is je geloof zwak, begin dan met hoop in Christus Jezus en in zijn reinigende, zuiverende macht.

Onze Vader vraagt dat we deze uitdaging van geloof en discipelschap niet als nonchalante toeristen aangaan, maar als oprechte gelovigen, die Babylon verlaten en hun hart, verstand en schreden op Zion richten.

We weten dat onze inspanningen alleen ons niet celestiaal kunnen maken. Maar ze kunnen ons wel trouw en toegewijd aan Jezus de Christus maken, en Hij kan ons celestiaal maken.

Dankzij onze geliefde Heiland bestaat er niet zoiets als een uitzichtloze situatie. Als wij onze hoop en ons geloof in Hem stellen, is onze overwinning verzekerd. Hij belooft ons toegang tot zijn kracht, zijn macht, zijn overvloedige genade. Stap voor stap, beetje bij beetje, komen we steeds dichterbij die grote, volle dag waarop we in eeuwige heerlijkheid met onze dierbaren bij Hem zullen wonen.

Om dat te bereiken, moeten we vandaag en elke dag ons deel doen. We zijn dankbaar voor de stappen die we gisteren hebben gezet, maar daar laten we het niet bij. We weten dat we nog een lange weg te gaan hebben, maar we laten ons daardoor niet ontmoedigen.

Dat is de kern van wie wij zijn als volgelingen van Jezus Christus.

Ik bemoedig en zegen ieder lid van de kerk, en ieder die verlangt er deel van uit te maken, om vertrouwen in de Heiland te hebben om jouw deel geduldig en ijverig met heel je hart te doen, zodat je vreugde volkomen zal zijn en je op een dag alles zult ontvangen wat de Vader heeft. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen.